

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K., pol leta 2 K. in za četrt leto 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K., za druge izvenavstrijske 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odgovoda. — Udje „Katol. škofnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5, — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin. za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.

Draginja.

Kdor vzame te dni v roke časnike, ki so pisani za mestno prebivalstvo, bo našel na vsaki strani dolge članke o draginji. Osobito o draginji glede mesa. Zahteva se, naj se odprejo meje tuji živini in naj se zabrani, da bi se iz naše države izvažala živilna.

Mej za izvoz tuje živilne v našo državo pa ni tako lahko odpreti, kakor si nekateri mislijo. Za to je treba posebne postave, katero morajo sprejeti in odobriti državni poslanci. Ker je sedaj državni zbor na počitnicah, in bi zastopniki kmečkega prebivalstva ne dovolili tako zlahka, da se odprejo meje, je ta pot precej dolga in zraven še glede uspeha precej negotovata.

S tem večjo silo se je radi tega zagnal krik, naj se zabrani izvažanje naše živilne v tuje države. Mi izvažamo svojo živilno na Nemčijo, in zadnja leta v precej velikem številu v Italijo. Tudi na naše spodnještajerske sejme radi zahajajo Italijani ter nakupijo tamkaj mnogo živilne. Na enem najbolj obiskanih sejmišč na Spodnjem Štajerskem, na Planini, vidimo redno tudi Italijane, ki se živahno udeležujejo kupčevje.

Toda kakor hitro je nastala pri nas zahteva, naj se zaprejo meje za izvoz, prišel je tudi odmev iz tujih držav, ki so rekli, da si ne dajo zapreti mej za avstrijsko živilno, ker bi bila tako odredba proti besedilu trgovskih pogodb, ki smo jih z njimi sklepali.

Avstrijski živinorejeci bi nikdar ne mogli privoliti, da bi se jim zabranilo izvažanje v tuje države, četudi bi imelo to trajati le za malo časa. Kajti s tem bi se pretrgale vse zdaj obstoječe kupčijske zveze, ki se dajo težko zopet obnoviti, ako so zopet razrušene. Živinorejeci bi imeli tudi škodo za bodočnost, in zato je pač samoumevno, da se branijo takim odredbam.

Res je sicer, da se cena govedi zadnji čas vzdržuje precej na enoistem višku, na drugi strani pa moramo javnost opozoriti na to, da je cena svinjam zelo nazadovala. Toda tudi glede cen naše govedi moramo zopet in zopet pribiti, da je sedaj ta cena taka, da kmet pride kolikor toliko na svoje stroške. Kmet mora torej odločno odklanjati vsako krivdo, če kje v istini nastane draginja, krivda se mora iskati drugod. Nihče ne sme in ne more tirjati, da bi on moral glavljati namesto drugih. Časi, ko so liberalni politični

mogotci tako mislili in delali, so minoli. Tudi pri nas! Naše pravice brani sedaj naša Kmečka zveza.

Kje so krive za draginjo? V Kremsu in Klosterneburgu, dveh nižjeavstrijskih mestih, je začelo prebivalstvo gospodarski boj proti mesarjem, ker je prepričano, da oni s svojimi meštarji dražijo meso.

Trgovinski minister dr. Weisskirchner je svetoval dunajskemu mestnemu svetu, naj oprosti mesarsko obrt vseh denarnih naklad, ki samoumevno podražujejo meso.

Država še vedno naklada davek na meso, čeprav so ji zastopniki delavcev in kmetov že nasvetovali, naj ta davek odpravi, ker ne koristi ne kmetu, naravnost pa obtežuje delavske življenske razmere.

Iz sedanje gonje proti kmečkemu stanu radi draginje sledi za nas le en nauk: Živinorejci morajo skrbeti, da bo v Avstriji res dovolj živilne, in zato se morajo z vso ljubeznijo posvetiti gojenju te panoge našega narodnega gospodarstva. Uradna statistika nam pravi, da se je od leta 1889 do leta 1909 v Avstriji najbolj pičlo pomnožilo število živilne. V Nemčiji se je pomnožilo v tem desetletju za 22 odstotkov, na Ogrskem za 20, na Švedskem za 42, v Švici za 72, v Bosni za 130, v Hercegovini za 200, v Avstriji pa samo za 10 odstotkov.

Slovenski tabor v Šmartnem pri Velenju.

V nedeljo je bil v Šaleški dolini velepomemben dan. Blagoslovljenje in otvoritev Društvenega Doma v Šmartnem ni krajnega pomena; ta prireditev ne zanima samo ene župnije, posledice se bodo kazale v treh okrajih. To ni bila navadna veselica, to je bil, kakor je poslanec dr. Verstovšek pravilno označil, slovenski tabor.

Ta slovesnost pa kaže že tudi kot prireditev sama, da prodira demokratični duh povsod med slovanskim ljudstvom tudi v družabno in društveno življenje. Politični program S. K. Z. v okrilju Veslovenske stranke na demokratični podlagi se kaj lepo zrcali že na slavnostih enake vrste. Tu ni bila zastopana, kakor je bilo poprej navadno, sama frakcija, sama inteligencija, ki se je razveseljevala na običajnih

veselicah. Razveseljevalo se je ljudstvo, nastopalo in vodilo je prireditev zastopstvo iz kmečkega stanu. Kako prijetno in zares ganljivo je bilo že videti na kolo-dvoru v Velenju pri vsprejemu tujih gostov. Vrlim Ljubljancam niso stiskali v pozdrav roke samo zastopniki inteligenčne, ne samo tržki župan, temveč tudi vrlji, pristni kmetje z ličnim slovenskim znakom na prsih, v znamenje, da so oni zastopniki in voditelji da-nanja prireditve. Kako prisrčen je bil ta pozdrav! Odkritost, pristna priprrost je dala že takoj pri sprejemu celi slavnosti primeren značaj. — Nismo se varali v prepričanju, da prireditev slične vrste zbere obilno ljudstvo. Topiči so naznajali prihod obiskovalcev od vseh strani. V trgu Velenje je bilo pred sv. opravilom vse nallačeno do cerkve. Vreli pa so že tudi zjutraj vsi v Velenje, da bi slišali besede znanega cerkevnega govornika, duh. svetovalca dr. Medveda. Velika cerkev je bila natlačeno polna, okrog cerkve je bilo pa še več ljudi, ki so pazno poslušali besede prof. dr. Medveda. Pri sv. maši so peli pevci slavnega društva „Ljubljane“. Petje je iznenadilo vse navzoče. Kaj takega še nismo doživeli v Velenju, je šlo že dopoldne od ust do ust.

Popoldne so šli po vlakih skupno z godbo in pevci došli gostje v Društveni Dom. To je bila veličastna manifestacija kmečkega prebivalstva; dolga vrsta se je pomikala do Društvenega Doma. Pa kaj! Ko pridejo gostje iz kolodvora do cilja, zapazijo, da je velika dvorana že načačeno polna, da je okrog Doma zbranega že nešteto ljudstva. Toda za ljudi enega mišljena, ene misli, je povsod dovolj prostora. Mestni župnik č. g. Čižek je blagoslovil novo stavbo. Zastopnik S. K. S. Z., g. dr. Hohnjec otvoril oficijelni del in pozdravi navzoče v imenu Zveze. Vseh ni zmogel navesti in povdarjati raznih zastopstev imenoma. Popolnila sta še nadaljnja govornika g. župan Skaza v imenu občine in poslanec dr. Verstovšek v imenu bralnega društva in kot poslanec. Izmed poslancev sta bila navzoča g. dr. Benkovič in dr. Verstovšek; prisrčno smo pozdravljali g. župana velenjskega, nadalje načelnika okrajnega zastopa barona Adamoviča. Ko se je slišalo to ime, je zašumelo navdušenega odobravanja in ploskanja, na kar je govornik primerno označil, da je to pritrjevanje ljudstva pač najlepše znamenje, da slovensko ljudstvo spoštu-

„Poglejte, nima in nima mesa, ampak samo koga je! V nji pa je nekak mah in rjava zemlja.“

Gospa gre in se prepriča, da govoril sluga resnice. V tem pa se je polasti sveta jeza in začne grozno psovati siromaka Štefana, ki se je predrznil z njima uganjati tako šalo.

„Prosim te, idi takoj k njemu in mu povej, naj mi ne pride več pred oči, ker si dovoli iz tebe — meni — nas, tako šalo... on...! Kdo je on, on misli, da ima pred seboj vojake... mi smo prvi v občini!?

V prvem trenotku se predstojniku ni zdelo vredno, jeziti se radi tega, a ker mu soproga ni dala miru in mu je slikala, kako sramoto bo imel pred povabljenimi gosti, ko ne bo imel zajoa... je občutil v sebi jezo in se napotil k Štefanu, da ga pošteno izpolne, kakor je zasužil.

Ko vstopi v sobo, poskoči Štefan in ga oberočno pozdravlja. Kako se pa začudi, ko opazi predstojnikovo mrko in jezno lice. Na pozdrave odgovori predstojnik jezno:

„Hvala lepa na tvoji budalosti. Kar si storil, bi bil lahko pridržal za sebe.“

„Kaj? — Koga? — Na kakovi budalosti, nimam o tem nobenega pojma?“

„Seveda, sedaj nočeš vedeti ničesar, ali vendar si razsrdil mojo ženo.“

„Jaz tvojo ženo, milostivo gospo soprogo? Kedaj, kje, s čim?“

„S čim? To menda znaš, z onim bedastim zajcem, ki si mi ga poslal za moj god.“

„Menda se ni tvoja soproga razjezila zato, ker sem ti poslal zajca za god?!“

„Radi zajca bi se ne jezila, ali radi zajče kote, katero bi si lahko pridržal, meso pa nam poslal.“

„Ali, dragi prijatelj, jaz sem že poklonil na stotine zajcev in sem jih vselej poslal s kožo vred. Ne vem torej, čemu bi se jezili zategadelj?“

PODLISTEK.

Zajec brez mesa.

(Lovska šaljivka. Iz hrvaškega prevel — g—)

Kolikokrat smo se od srca nasmejali našemu Štefanu. Bil je umirovljen nadporočnik. Dali so mu pokojnino radi neznatne rane, katero je dobil v vojski leta 1859 v Italiji. Bil je to poštena in odkrito srčna slovenska duša, kakoršen je v sedanjih časih, ko veje izdajski duh, težko najti. Ljubil je svojo slovensko domovino, kakor svojo rodno mater. Bil je veseljak in z vsakim prijazen in ljubezni; vsakdo ga je imel rad. S svojo Šalo je znal razveseliti vsakega. Bil je močan, zdrav kakor kremen in še v najboljših letih. Najbolj pa je ljubil lov. Nikdar ni šel na lov v družbi, ampak najrajsi sam. Njegova prislovica, katera se je vrlo držal, je bila: Dober lovec mora iti sam zase na lov, če hoče kaj vloviti.

Zato pa je mrzil skupne love in redkodelj je šel tako na lov. Rad pa je zahajal med domače love na „čašico“ razgovora, kakor je navadno govoril, ter zbijal mnogo Šale na stroške lovcev. Rad se je imenoval dobrega loveca, kar so pa drugi loveci radi vzeli za Šalo in mu vračali milo za drago. — Ko je začel lovski čas in nastalo ugodno vreme, je vzel Štefan puško na ramo, kakor da je kak gozdar. Niti eden dan ni prešel, da bi ne bil na lov.

Tako se odloči tudi nekoga dne, ko je imel ubiti „zajca brez mesa“, na lov. Bilo je že pozno v jesen. Že prejšnji dan je spravil vse potrebno v torbo. Tako obložen se napotil v jutro ob rosi na lov. Komaj je prišel od hiše kake tričetrt ure, že zasledi njegov pes zajca. Nadporočnik ga dobro zadene. V prvem trenotku se je razveselil, a naposled mu je postal siten. Torba mu je bila polna drugih stvari in težka kakor nekdanji vojaški telečnjak. Sedaj naj pa še priveže na torbo zajca in ga nosi ves dan seboj?!

Te muke zajec res ni vreden, a da se povrne domov, bi moral potem spremeniti načrt lova. Hipoma mu šine rešilna misel v glavo. Vzame zajca in ga skrije pod veliko, košato vrbo, ga pokrije s šibjem in listjem tako, da se ni moglo opaziti od nobene strani, da vrba skriva zajca. Štefan gre dalje. Pa kakor je imel iz početka srečo, tako je imel pozneje smolo, ker je — tako je sam pripovedoval — zgrešil dva zajca. To ga je ujezilo in odšel je v bližnjo vas na „kupico“ vina. Dobro vino je Štefana tako odobroviljilo, da ga je nekoliko več popil, kakor navadno. Solnce se je jelo že spravljati k pokoju, ko se napoti naš lovec domov. Že se je zmračilo. Pod vrbo poišče zajca; najde ga, kakor ga je pustil. Spravi ga v torbo, ki je bila sedaj prazna. Zdela se mu je, da je zajec nenavadno težak. Domov grede je mislil zdaj to, zdaj ono. Spomnil se je, da je za dva dni god predstojnika tiste vasi. Bila sta prijatelja in umestno bi bilo, da mu pokloni zajca za imenan. Rečeno, storjeno! Ko pride domov, pozove takoj slugo in mu reče, naj nese zajca gospodu predstojniku za god. Sluga izvrši takoj dano munologo. Predstojnik je imel baš goste in njegova soproga je imela opraviti v kuhinji. Sluga odda zajca gospoj in reče, kakor mu je bil naročil gospodar. Gospa je bila zelo vesela tega daru, zato ga nese v sobo in ga pokaže gostom. Vsi so hvalili, da je izvanredno velik in težak in kako izborna pečenka bo. Gospod predstojnik je bil prijatelj divjačine in ga je to tako razveselilo, da je povabil vse prisotne goste na zajca. Naravno je, da so se vsi odzvali, ker so bili vsi prijatelji divjačine.

Drugi dan zapove gospa predstojnica svoji kuharici, da takoj pripravi zajca, slugi pa de, naj ga sleče in prinese v kuhinjo. Ni minulo 10 minut, kar prihiti sluga ves iz sebe in začne vpiti:

„Milostiva, ta zajec nima mesa!“

„Kaj? — Saj menda ni skakal brez mesa,“ odvrne gospa.

je tudi plemenitaš, ki delujejo z ljudstvom. Navdušeno smo pozdravili častito duhovščino, ki je bila prav lepo zastopana od vseh krajev. Ljudstvo pa je najbolj pozdravljalo Ljubljane, ki so prišli med nje tako dače, in jih podrili z lepimi pesmimi. Nadalje smo pozdravljali pevce iz Šmartna na Paki; bralno društvo iz Družmirja, Zavodnje, Razborja, Mozirja, Nazareta, zastopnike iz Mislinjske doline, iz Savinjske doline itd. Z okinčanimi vozovi so se pripeljali Zavodčani in Razborčani. Vsa čast gre Št. Iljčanom, Mislinčanom, udeležencem iz Št. Vida in Doliča. Ne govorimo pa o udeležbi iz Šoštanjskega okraja; od tod je bilo vse na nogah. Iz vseh župnih in občin je bilo ogromno ljudi. Pozabiti ne smemo vrlih Sentiljanov z g. županom Korenom, Škalčanov in vrlih mož in žen iz Št. Janža. Vse smo prav prisrčno sprejemali in z navdušenjem pozdravljali! Med pozdravi g. dr. Hohnjec, velenjskega župana Skaze je svirala godba in so peli ubrane pesmi vrli pevci iz Ljubljane in iz Pake.

Nato je državni poslanec g. dr. K. Verstovšek v navdušenih besedah označil pomen Društvenega Doma za Saleško dolino. Ko je označil žalostne razmere trgov Šoštanj-Velenje in omenil, da se ljudstvo ni zamoglo niti zbirati v posvetovanje za odločen odporn, in navepel žalostni klic domačinov, katerega smo slišali vedno radi pomanjkanja primernih prostorov: „Brez doma smo na lastni zemlji“, so se marsikateremu domačinu vzbudili žalostni spomini na preteklost. Toda besede „Sedaj imamo svoj dom“, so razjasnile obraze z nado na boljšo bodočnost.

Burno pozdravljen je povzel besedo drž. posl. g. dr. Benkovič, ki je z znano nam odločnostjo bičal današnje nezdrave razmere in bodril ljudstvo k skupnemu delu in vstrajnosti. Ko je nato zaključil oficienil del g. dr. Hohnjec, se je začela prava ljudska veselica v dvorani sami in na prostem. Ljubljanski pevci so peli mile in navduševalne pesmi; na drugi strani smo slišali zopet pevce iz Pake; vmes je svirala godba. Nastopali so govorniki, drug za drugim. Bil je resnično ljudski parlament.

Govoril je navduševalno g. župan Skaza; na mizo je stopil v dolini v dobrem spominu iz nekdanjih dniaš vrli g. dr. Medved. Navdušenje je bilo velikansko, ko so videli Šaleščani pred seboj nekdanjega svojega ljubljence. Občudovali smo jedrnate besede mladeniča iz Škal, Zajca, ki je govoril v imenu mladine za mladino. Navdušeno je slavil g. Krajnc iz Št. Ilja ta dan in pozdravljal poslance. G. Cerar iz Mozirja je pozdravljal v imenu Gornje Savinjske doline, g. dr. Hohnjec je osveščil delovanje g. Goričarja Maksia, ki se je v skromnih besedah zahvaljeval. Bili so ganljivi prizori pri tej napitnici. Vsi so uvaževali napolno, požrtovalno delovanje vstrajnega g. kaplana, vso so se gnječili okrog njega, skazovali mu udanost in ljubezen, povzdignili ga kvišku, da ga je videlo vse ljudstvo. Pa je tudi mož zaslužil to priznanje! Lahko rečemo z mirno vestjo, da je bil upravičen izrek: „Danes je Makslov dan“.

Le prehitro smo se morali ločiti od Društvenega Doma. Spremilo je ljudstvo Ljubljane na kolodvor z godbo, kjer se je samo prepričalo o drznosti in nesramnosti velenjskih nemškutarjev. Bili so hrupni prizori, ki so bili velika spremembra po prejšnjem veselju in navdušenju.

Razne novice.

Občni zbor „Katol. fisk. društva v Mariboru“ bo v prostorih uredništva „Sl. Gospodarja“ v petek, dne 26. t. m. ob 9. uri dopoldne z običajnim vsporedom. U-ljudno vabljeni so vsi udje; posebna vabi se ne bodo razpoliljala.

Predsedništvo „Kat. fisk. društva“.

„Seveda, zajec se pošilja v koži, toda zajec, katerega si poslal nama, ni imel mesa. In to je za mojo soproga prevelika šala, in s tem si me spravil v zadrgo... tembolj, ker sem na tega brezmesenega zajca povabil goste.“

„Ali brate, jaz te ne umejem in nimam pojma o tem! Bodis uverjen, da sem ti poslal zajca, kakor nega sem živega ubil. A menda ni živel brez mesa.“

„Jaz ti še enkrat povem, da zajec, kojega si mi poslal, nima mesa, ampak je to zajčja koža, v kojo je nabasan nekak mah in zemlja, kar je tebi dobro znamo. A priznal boš gotovo, da je to za mene in za mojo soproga prevelika šala. S takimi šalami obdaruj koga drugega, ne pa mene! Take neslane šale si v bodoče zabranjujem!“

„Ali lepo te prosim, dragi prijatelj, da se osvedčiš, da nisem ničesar kriv, pozovem mojega sluga. Naj ti pove, da ni res, česar me dolžiš.“

Štefan pozove sluga, ki ni ničesar znal. Rekel je, da je vzel zajca iz torbe, ga nesel k predstojniku in se povrnil, da očisti gospodarju puško. Predstojnik na je trdil, da je ogulil Štefan zajca že na lov in natlačil kožo z mahovino in zemljo. Ubogi Štefan se je rotil, da je nedolžen in da ne ve, kako se je to zgodilo. Vendar je odšel predstojnik razjarjen domov.

Ko je bil Štefan sam v svoji sobi, je bil tako razburjen, da ni znal, ali so to sanje ali je resnica. Bil si je svest nedolžnosti in da je tudi sluga nedolžen. Gotovo je storila kaj enakega predstojnikova družina. A to gotovo zato, da ga očrni pred predstojni-

* **Naš presvitni cesar** obhaja danes 80letnico svojega rojstva. Obširna in burna je zgodovina teh dolgih let. Kakor hitro se je zdramil iz sladkih sanj brezskrbne mladosti, že mu je potisnila usoda v roke bridki meč ter ga peljala v kruti boj proti sovražnikom Avstrije. Komaj se je povrnil iz bojišča, že ga je čakala druga, nič manj važna naloga, pomiriti razburjene uhove po svobodi in prostosti hrepenečih narodov. Tedaj so se strie verige, v katere je bil vklejen kmet, zrušila se je v prah prešerna moč graščakov, in ljudstvo je svobodnejše zadihalo. Cesarijevemu žezlu so se morali ukloniti tudi Ogri, ki so hoteli, nezvesti obljudbam svojih prednikov, ustanoviti svojo lastno in samostojno državo. Zavladal je za nekaj časa mir, ki ga je prekinila vojska z Italijani, ki so poklicali na pomoč Francoze. Avstrijsko orožje ni pridobilno zmage. Kmalu nato je prosil nemški cesar Italijane za zavezničke, ki so mu svojo pomoč radi obljudibili. Tedaj sta se vneli dve krvavi vojski na jugu in na severu. Zmagonsne so bile avstrijske čete na jugu, Laška je bila premagana; toda na severu so Nemci premagali Avstrije, in mrtvaški angeli je zatisnil marsikateremu slovenskemu vojaku za vedno oči. Nato je nastopal začeljni mir, ki je moral celiti rane, dobljene v krvavih bojih. A tudi ta mir ni dolgo trajal. Začul se je bojni strel na Balkanu, in roke teptnih kristjanov so milo prosile pomoč v svetem boju proti krum Turkom. Avstrija je hitela osvoboditi to ubogo ljudstvo. Luč svobode je zaplapolala v Bosni in Hercegovini, in pod mogočno zaščito našega cesarja je začelo kliti v teh deželah iz razvalin novo, lepe življenje. Od tedaj naprej je vtihnil bojni rog, in avstrijski narodi vživajo že 32 let popolen mir. Tedaj se je pričelo delo na polju prosvete. Omika je prodrala tudi v najnižje sloje in začela blagodejno uplivati. Z zadovoljnim očesom lahko zre naš cesar sedaj ob svoji 80letnici na svoje narode, katere čuva že skozi 62 let in s ponosom lahko reče: Moje življenje ni bil praznik, bil je delaven dan! Bog ga ohrani še mnoga, mnoga leta!

* **Iz Šole.** V VIII. činovni razred sta pomaknjena profesorja Josip Kardinar na gimnaziji v Celju in Janez Gangl v Celju.

* **Iz pošte.** Pri pošti na Črni gori se s 16. avgustom nastavi poštni sel, ki bo dostavljal trikrat na teden poštnje pošiljative v okoliške kraje in vasi. V Majšperg se bo dostavljala pošta šestkrat na teden.

* **Prizivi** za odpis zemljiškega davka vsled škode na zemljiških pridelkih po toči, povodnji, peronospori in drugih vremenskih nezgodah so prosti kolekovine. Na to opozarjam naše kmetovalce, ker letos bo, žal, obilo opravil radi znižanja zemljiškega davka, glede na to, da naravni pridelki že dolgo niso toliko trpeli po raznih nezgodah, kakor ravno letos.

* **Ravnanje** z nekolkovanimi vlogami strank. Finančno ministrstvo je pri nekem posebnem slučaju opozorilo na par. 81 pristojbinskega zakona, v katerem je vratljano pristojbinsko postopanje nekolkovanih vlog v izvensodnih zadevah. V smislu teh določb je od kolku podvrženih, toda brez kolka vloženih vlog letakrat plačati kolek, ako se je o vlogi uradno razpravljalo ali o njih vložitelju dostavila rešitev. Sicer pa vložljaj pravilo, da se vloga, ako jo je stranka osebno izročila, takoj tej vrne; v slučaju pa, da stranka ni osebno predložila vlogo, se ne vzame niti kolka niti ne kaznuje, ampak nastopi škodljiva posledica, da se o tej vlogi uradno sploh ne obravnava, temveč se jo priloži k aktom. Opozarjam torej na take škodljive posledice in priporočamo strankam, da se poprej vselej pri poučeni osebi poučijo, katera vloga je kolik podvržena in katera ne.

* **VGradeu** je umrla po srečno prestali operaciji na oslabljenju srca vrla, krščanska mati in žena, gospodynja Marija Rop iz Lormanja pri Sv. Lenartu v Slov. gor. dne 11. avgusta ob 6. uri zvečer. Blaga žena, sestra preč. g. duh. svetovalec in župnika pri Sv. Juriju v Slov. gor., Antonia Sijanca, zapušča ža-

kom, kamor je pogostokrat zahajal in vsakokrat „potabil“ dati družini napišnino. Ta in noben drug vzrok mora biti. Zato takoj sede za mizo in napiše listič, v katerem sumi družino.

Ko je dobila gospa ta list, je takoj obvestila družino. Nu, sedaj je nastal še le pravi krik. Družina je bila svoje nedolžnosti uverjena in se navalila z mnogobrojnimi psovki na Štefana. In s tem postopanjem, da je obdolžil Štefan družino, se je sovraščovo še povečalo. Trajalo bi bilo morebiti še naprej, da se ni „zločinec“ oglasil.

Druži dan je bil predstojnikov imandan. Tudi „zločinec“ mu pride čestitati; vedel je že, kake nepriroke so nastale radi te nedolžne šale. V razgovoru vpraša krivec nekaj o pokojnem zajcu, da se na svoja ušesa prepriča, kako sta on in njegova žena vzela šalo za zlo. Zato začne krivec pomirjevati:

„Bodite uverjeni, gospod predstojnik, da ni naš Štefan v tej zadevi ničesar kriv. On še pojma nima, kako se je to zgodilo. Cela lovska šala je bila namejena le njemu. Da je bil ta nesrečni zajec namenjen predstojniku, tega nisem, kot začetnik te šale niti sluštil. Stvar je bila tako-le: Da bo naš Štefan predvsem rajšnjim odšel na lov, smo znali že več dni prej. In tudi jaz sem šel ta dan na lov, seveda prej, kot on. Sreča mu je nanesla, da je takoj v jutru ubil zajca. Da bi mu ga ne trebalo nositi ves dan seboj, ga je skril pod neko vrbo. To sem videl iz svojega skrivališča. Takoj mi je prišlo na um, da se lahko osvetim radi večkratnega zasmehovanja v našem lovske kro-

lujočega moža, dve hčerki in dva sina, kajih eden, primicijant lanskega leta, sedaj kaplan v Rečici v Savinjski dolini, je tudi blagoslovil truplo ranjke matere v mrtvašnici deželne bolnice v Gradeu. Pogreb je bil dne 13. avgusta. Ranjka je pokopana na pokopališču Sv. Petra v Gradeu. Svetila njej večna luč!

* **Južnoštaj. hranilnica** v Celju razpisuje rok za podelitev podpor iz ustanov cesarja Franca Jožefa I. za slovenske dijake in učence katere koli šole ali učnega zavoda, ali absoluirane visokošolce, dokler ne dobe plačane službe, ki so pristojni v okrajih Šoštanji, Sevnica, Gornji Grad, Vransko ali Šmarje pri Jelšah (na prošnjike iz drugih okrajev se ne more jemati ozir), do dne 28. avgusta 1910. — Dosedanji štipendisti morajo na novo prositi. Prošnjam morajo biti priložena: Domovnica, ubožno spričevalo, spričevalo zadnjega polletja, ki mora dokazovati najmanj pri napredovalni red. Nekolekowane prošnje naj se vloži pri ravnateljstvu Južnoštajerske hranilnice v Celju.

* **Zveza slovanskih gasilnih društev** je zborovala v nedeljo, dne 14. t. m. v Ljubljani. Na zborovanje je došlo 11 Pojakov, 814 Čehov, 351 Moravcev, 230 Hrvatov, 56 Primorcev, 82 Štajercev in približno 5000 Kranjcev, 115 društev. Vsa Ljubljana je bila v zastavah. Dopoldne so prisostvovali gasilci sv. maši, poldne pa se je vršila vaja, ki je izplačala zelo dobro. Slavljje se je končalo s koncertom v hotelu „Tivoli“.

* **Vrlo društvo.** Kat. slov. izobraževalno društvo v Brežicah nam je prvo vposlalo svoje društveno naznanilo, kolkovanlo s petimi narodno-obrambnimi koleki, kakor je to že zelela „Slov. Straža“. Živeli posnemovalci!

* **Vrazova 100letnica.** Udeležbo so nadalje javila naslednja slav. društva: „Matica“ hrvatska in slovenska, ki bosta zastopani po več odbornikih in bosta nujno predsednika slavnostna govornika; Narodna Čitalnica v Ptuju; Čitalnica v Ormožu; Ljutomersko Pevsko društvo; Pevsko društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici; Veteransko društvo v Ljutomeru; Čitalnica v Ljutomeru; Zveza gasilnih društev na Murskem polju; Gasilno društvo na Hardeku; Bralno društvo pri Sv. Miklavžu; mladinska društva pri Sv. Tomažu, Sv. Miklavžu in v Središču; Bralno društvo pri Sv. Bolfenku na Kogu.

* **Vrazova 100letnica** se vrši ob vsakem vremenu dne 21. t. m. v Cerovcu po že objavljenem sporednu. Osebna vabilia se ne razpoložijo. K najobilnejši udeležbi vabi — pripravljalni odbor.

* **Zlata knjiga** slovenskim Orlom, za Orle in vso krščansko mladino spisal Franc Terseglav. Cena za broširano 1 K, za vezano 2 K. Delo je cerkveno potrdil ljubljanski knezoškof A. B. Jeglič, ki je obenem na čelu knjige spisal sledče priporočilo:

Knjiga, naslovljena „Zlata knjiga slovenskih Orlov“, je spisana na temelju in v duhu sv. katoliške vere, ter se že njo popolnoma vjema. Obsega mnogo prelepih, trajno veljavnih naukov posebno za naše ljube Orle, ki naj se vzgoje za viteške mladeneče, za značajne može, za vrle Slovence in zavedne katoličane. Načelniki in voditelji Orla, posebno naši duhovni, naj Orlom stavek za stavkom poljudno razjasnijojo, Orli pa naj si prelepe, ravno za nje odobrene nauke vtisnejo v spomin in v srce, da jim svetijo na potu do njihovega vzvišenega namena. Pisatelju čestitam, da se mu je knjiga izredno posrečila in zasluzi zares ime „Zlata knjiga“. Naj se natisne in razširi po vsej mili domovini! — Knezoškofijski ordinariat. — Anton Bonaventura, knezoškof. — Knjigo tudi mi prav toplo priporočamo. Vsak zaveden slovenski mladenci naj si naroči to knjigo. Dobi se v Katoliški bukvarni v Ljubljani.

* **Poštne izkaznice.** S 1. avgustom t. l. so se pričele uporabljati poštne izkaznice nove izdaje, ki se od v uporabi stopečih razločujejo po večji obliki, temnozelenem ovtiku in po tem, da jim je pridejan prevod besedila v francoskem jeziku. Na starih vzorecih

gu. Znano vam je, da znam polniti kože raznih živali, pa sem se domislil, da vzamem temu zajcu meso, in ga natlačim z mahom in zemljo, dokler se on ne vrne. To sem storil tako izvrstno, da bi najboljši locvec ne opazil prevaro.

Tako napoljenjene zajca sem vtaknil zopet pod vrbo tako, kakor je bil poprej. Štefan nič hudega slušteč, vzame zajca, odide domov in ga pošlje tebi za god. Tako, sedaj uvidite, da je ubogi Štefan popolnoma nedolžen, in sem le jaz krit vsega tega. Jaz pa, kakor rečeno, nisem zнал, da je bil nesrečni zajec namenjen tebi za god.

Predstojnik in njegova soproga sta spoznala, da sta storila krivico nadporočniku. Predstojnik je napisal takoj listič nadporočniku, da so že „dobili“ krivca in da ga naj obišče. Štefan je komaj pričakoval kaj takega. Takoj se je napotil k predstojniku. Ko je stopil v sobo, so ga pozdravili gostje:

„Živio, zajec brez mesa!!! —“
„Živio, lovec!!! —“
„Živio, Štefan!!!“

Hm! — Sedaj bi ga morali videti! Tako gibčen ni bil niti v italijanskem boju, predno je bil ranjen. Ko so mu pojasnili vse, se umiri in reče:

„Mislim sem si! — ali, kakor se razvidi iz vsega, ni pomislil — „da je temu gotovo krit moj lovski tovariš. Ali naj bode! Svojega lovskega prvenstva mu ne odstopim!“

izdane poštnje izkaznice ostanejo veljavne do 31. dec. 1910.

* **Katoliško** narodno dijaštvu. Na Polzeli se vrši dne 21. avgusta sestanek savinjskega in sosednjega katoliškega narodnega dijaštva pri gospodu Cimpermanu. Sestanek se prične ob 10. uri dopoldne. Skupna sv. maša se vrši ob 9. uri. Tovariši Savinjčani in sosedje, udeležite se polnoštivilno tega sestanka in pokažite, da se tudi med savinjskim dijaštvom dani!

* **Ljudsko veselico** priredi katoliško narodno dijaštvu ob pritički svojega sestanka na Polzeli dne 21. avgusta po večernicah pri g. Cimpermanu z raznovrstnim sporedom. Ker je ta veselica prva, katero priredi katoliško-narodno dijaštvu v Savinjski dolini, gotovo ne bodo nihče zamudil, udeležiti se te prireditve. Saj bodo nastopali tukaj dijaki, katerih še ni okužil liberalen mestni zrak, ampak ki so ostali zvesti naukom ljudstva, iz katerega so izšli. Savinjčani, na svetnje torej dne 21. avgusta na veselicu v Polzeli!

* **Liberalno učiteljstvo** je na skupščini svoje zaveze dne 8. t. m. v Novem mestu odkrito priznalo svoje pravo mišljenje. Govornik Jug iz Ljubljane je med odobravanjem izvajal, da vzgoja v slovenskih šolah ne sme biti preveč avstrijska in ne katoliška. Napovedal je tudi cerkveno-političen boj, ki naj ga začnejo učitelji. Torej razmere na Francoskem so njim vzor. Kadar so ti gospodje med seboj, tedaj govorijo odkrito. Če pa vprašaš posameznika, kako je z njegovimi avstrijskimi in verskimi nazori, tedaj marsikatremu upade pogum pred silo našega ljudstva, in hinnavsko ti zataji svoje pravo mišljenje. Čudno je, da liberalno učiteljstvo s takim naziranjem še vedno pričakuje od zastopnikov vernega slovenskega ljudstva, da mu bodo zvišali plače, na Štajerskem kar za 3 milijone.

* **Proti kupčevanju** z dekleti. C. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru razpošilja sledeči opomin: „Glasom naznanila c. kr. ministrstva notranjih zaidev se peča Julij Golinski, rojen leta 1865 v Wreschen, pokrajine Poznanjske, potupoči umetnik (artist), ki nastopa v raznih, prav posebno v nemško-državnih vajrijeteh (jahališčih), tudi s tem, da najemlje mlada dekleta, da jih izobrazuje v umetnico (artistke). Upoštevajoč dosedanje življenje Golinskega, ki je bil na Nemškem že štirikrat radi beračenja in peškrat zaradi tativine kaznovan do treh let, se mlada dekleta, oziroma njihovi zakoniti zastopniki svare, da ne sprejmejo po Golinskem ponujanih pogojev.“

* **V sklad za Vrzelakovo slavost** so darovali (dalje): Slavna Ormoška posojilnica 30 K; sl. okrajna posojilnica v Ormožu 20 K; gg. dr. Fr. Koračič, profesor bogoslovja v Mariboru 10 K; Janko Pele, veleposesnik v Policih pri Gor. Radgoni 2 K; Ivan Zuidarič, lončar pri Sv. Krizu na Murskem polju 2 K.

* Za „Slov. Stražo“ se je nabralo na novi maši g. Vrzelaka na Gornji Ponikvi, p. Zalec K 88—. Na primiciji č. g. novomašnika M. Umeka na Piršenbregu je nabral med veselimi gosti g. Ivan Uršek v Globokem pri Brežicah K 80-54.

Med ljudstvom.

Dan 14. in 15. avgusta so zopet porabili naši organizatorji, da so šli med ljudstvo in ga seznanjali z načeli katoliško-narodnih organizacij. Pridružili so se jim tudi katoliško-narodni dijaki, združeni v Slovenski dijaški zvezi, ki so v Slovenski Bistrici stropili med naše ljudstvo in mu nudili pouka in poštenega veselja. Vseporosod vidimo v naših organizacijah krepko življenje, dočim prihajajo iz liberalnega in slogaškega tabora le izbruhli onemogle jeze.

Slov. Bistrica.

V pondeljek, dne 15. t. m. se je vršil tukaj občni zbor pododbora Slovenske dijaške zveze. Udeležilo se ga je lepo število naših katoliško-narodnih dijakov. S svojim prihodom nas je počastil dež. posl. g. Novak. Predsedoval je občnemu zboru medicinec g. L. Kramberger. Gospod Slavič je imel zelo zanimivo predavanje o prekmurskih Slovencih. Za njim je govoril urednik Kemperle o narodno-obravnem delu. Nato je pozdravil č. g. kaplan Ozvatič zbrano dijaštvu. Po poročilih odbornikov, ki pričajo, da je naše dijaštvu vedenje na delu, so sledile volitve. Odbor je tako-le sestavljen: predsednik Stričič, tajnik Ljud. Koser, blagajnik Rezman. Popoldne so dijaki zelo spretno predstavljali igro „Za križ in svobodo“. Po igri se je vršila prosta zabava na lepo okrašenem vrtu hotela „Austria“.

Škale.

Na praznik dne 15. t. m. so se prvič zbrali pri nas po rani maši rudarji pod zastavo krščansko-socialne organizacije. Nikdo ni pričakoval toliko obiska. Že ta shod je jasno pokazal, da niso v Škalah primerna tla za socialno demokracijo. Govorila sta poslanca dr. K. Verstovšek in dr. Benkovič. Po obširnem razlaganju strokovne organizacije in programu delavstva na podlagi krščanstva, se je oglasil k besedi zastopnik socialne demokracije, g. Saleznik, kateremu je pa g. poslanec dr. Benkovič ovrgel vse trditve, kar je navzočim jako ugajalo. Določili so se rudarji, kateri pripravijo pot za strokovno organizacijo.

Dobje.

Po sv. opravilu dne 14. t. m. smo se zbrali v prostorih g. Teržana, da poslušamo poročilo našega državnega poslanca g. dr. Korošca. Govoril je o predmetih, kateri naš okraj najbolj zanimajo, namreč živinoreji in vinogradništvu. Opisal nam je trgovin-

ske pogodbe z balkanskimi deželami ter nam govoril o bojkotnem gibanju proti mesarjem v Kremsu in Klosterneuburgu. Giede vinogradništva je omenjal, da je bila množina leta 1908 okoli 8 milijonov hl, leta 1909 nad 6 milijonov hl, dočim se popije samo 3½ milijona hl vina na leto. Vsled tega je razumljivo, da je bila cena vinu tako nizka. Sedaj je šla ta cena zopet kvikušku, ker se letos pričakuje nepovoljna vinska trgatev. Poslušalci so z odobravanjem sprejeli poročilo poslančev na znanje.

Planinska vas.

Vesel dan je bil 14. t. m. za našo vas. Imeli smo v svoji sredini svojega državnega in deželnega poslanca dr. Korošca in dr. Jankoviča, ki sta nam v ognjevitih besedah podala poročilo o političnem položaju v državi in deželi. Dr. Jankovič nas je v navduševalnih besedah vspodbujal tudi za bodoče občinske volitve ter nas pozval, da se otresememo nemškatarskega jarma. Ko nam je povedal, kaj so govorili rajni Slomšek o rodoljubju, so marsikatremu izmed poslušalcev stopile v oči solze navdušenja in veselja. Zborovanje je vodil in spregovoril k nam bodrilne besede kozjanski dekan Tomažič. Naša nalogga pa je, da se na dan občinskih volitev zares izkažemo kot prave slovenske može.

Smartno pri Velenju.

Dne 14. t. m. popoldne se je zbral v društvenem domu lepo število kmečkega ljudstva. Govoril je drž. poslanec dr. Verstovšek o pomenu „Slov. Straža“. Pri volitvah odbornikov za podružnico se je oziralo na celo dolino, in volili so se radi važnosti otroškega vrtca v Velenju, samo delavnji možje. Predsednik: č. g. dekan in duh. svetovalec Rotner; podpredsednik g. župan Koren iz St. Ilja; blagajnik g. župnik Gosak iz St. Janža; namestnikom gg. Stergar iz Škal in Peter Špital iz Šaleka; zapisnikar g. Kropivšek iz Šmihela; odbornikom: g. Jan, p. d. Zubkovnik, in g. Goričar Maks.

Soštanj.

V Družmirju se je ustanovila dne 14. t. m. Dekliška zveza. Govoril je na shodu podpredsednik Slov. krščanske zveze, dr. Hohneec. Obširnejše poročilo še priobčimo.

Mariborski okraj.

m Posvečenje oltarja. V nedeljo, dne 21. avgusta bodo prevzvani knezoškof dr. Mihael Napotnik posvetili pri Sv. Jožefu pri Mariboru novi oltar presv. Srca Jezusovega. Oltar je krasno delo mariborskega kamnoseškega mojstra Kocijančiča. Pontifikalno opravilo in pridigo v misijonski cerkvi bodo imeli prevzeti knezoškof sami.

m Sv. Peter niže Maribora. Naše bralno društvo priredi v nedeljo, dne 21. t. m. veselico pri g. Muršecu s sledičem sporedom: 1. pozdrav, 2. govor, 3. predstava „Vedeževalka“, 4. telovadba mariborských Orlov, 5. prosta zabava. — Ker je polovica čistega dobička namenjena za „Slovensko Stražo“, pričakujemo obilne udeležbe.

m Marija Snežna na Velki. Tukajšnje bralno društvo „Kmetovalec“, priredi v nedeljo, dne 21. avg. po večernicah veselico in besedo s petjem, govorom in predstavo gledališčne igre. Somišljeniki so prisrečno povabljeni. Vstop je prost. — Odbor.

m Sv. Jakob v Slov. gor. Naši ljubeznični štajerci si na vse kriplje prizadevajo, da bi še enkrat zlezli v občinski odbor in da bi kateri njihov pristaš postal župan. Rekurz, ki so ga vložili, ne zavrstuje. Zdaj hodijo za podpisi, da bi občino razdelili; na tak način misli biti v Gornjem dolu Korl Ferk župan, v Spodnjem pa se gotovo Šantl, kar pa zelo dvomimo. Tinča pa, ki se po Vukovskem hvali, da bo napravil, da se bo šentjakobska občina delila, vprašamo, zakaj pa takrat, ko sta bila s Šantlom na krmilu, nista tega napravila? Samo porazi jih pač hudo, hudo pečejo; posebno, ko so se prej jako širokoustili, zdaj pa hodijo klaverino, kakor bi jih s krom polil. Tudi „Štajerc“, ki so ga imeli vedno na mizi, jih ni rešil groznegora poraza. Odklenkalo jim je za zmiraj, za to bo že skrbelo naše dobro, pošteno in zavedno ljudstvo, kajti imeli smo jih pač dovolj prilike spoznati.

m Sv. Jakob v Slov. gor. Slov. izbr. društvo priredi v nedeljo dne 21. avgusta po večernicah veselico pri g. Matiju Peklar s sledičem sporedom: Pozdrav, igra: „Kukavica“, govor, govori g. dr. Laskovar, petje in prosta zabava. K najobilnejši udeležbi prijavno vabi odbor.

m Slov. Bistrica. Na šentjernejsko nedeljo dne 21. avgusta ponovno dekleta na splošno željo ginaljivo igro: „Dve materi“. Začetek tako po večernicah. Vstopnila navadna.

Ptujski okraj.

Podpora za lani.

Včeraj, dne 17. t. m. je imel pomočni odbor za ptujski, ormoški in rogaški okraj v posvetovalnici ptujskega okrajnega glavarstva sejo, katero je vodil g. komisar Fr. Lubec. Razdelile so se na občine, ki so lani trpele po toči in vsled poljskih miši škodo, denarne podpore. Naši zastopniki dr. Korošec, Meško, Ozmeč so se vneto zavzeli za svoje volilne okraje. Vsled škode po poljski miši dobijo: Sv. Rok 240 K, Donačka gora 600 K, Dobrina 420 K, Žetale 620 K, Kočice 630 K, Čermozije 450 K. Občina Nadole dobi znatno podporo vsled lanske toče. Zaradi podpor gle-

de letošnje toče v rogaškem okraju se vršijo nujnim potom potrebne predpriprave.

Na ptujski okraj se še je določila državna podpora občinam, katere je lani dne 12. junija in 3. avgusta zadela toča. Ker je tudi dežela dala 5000 K podpore za one, ki so lani v ormoškem in ptujskem okraju dne 24. julija imeli točo, se je tudi ta podpora primerno razdelila.

p Sv. Urban pri Ptiju. Tukajšnje Gospodarsko bralno društvo je priredilo dne 31. julija veselico, katera se je vkljub raznimi spletkarjam prav povoljno obnesla. Uprizorili sta se dve igri. Vsi igralci so svoje vloge izvrstno rešili. Med posameznimi točkami je prav lepo svirala nova Bračičeva godba. Poleg godbe so nastopili tudi domači pevci, kateri so popevali krasne narodne pesmice. Posebno hvalo sta si zasluzili gospodični Fanika Kočmut in Milica Irgl, ki ste se veliko trudili s prodajo raznih podrobnosti. Nadalje bodi izrečena tudi prisrčna hvala g. I. Simonič, da je prepustil brezplačno prostor za prireditve iger, sploh vsem, kateri so kaj pomagali k veselici. Obenem se prosi, da v kratkem še zopet kaj enakega priredijo.

p Sv. Trojica v Halozah. Za „Slovensko Stražo“ je nabral Josip Hren lepo število rabljenih znakov. — Dopisnik iz ptujskega okraja v zadnji številki ima popolnoma prav, ko opominja, da bi bilo umestno, ustavoniti deklisko ali mladeničko zvezo. Saj res nismo nobene zveze v celiem ptujskem okraju, kar je zelo žalostno.

p Smrtna kosa. V Koračicih blizu Ormoža je dne 10. t. m. umrl posestnik Vinko Kukovec, oče predsednika Narodne stranke dr. Kukoveca. Ranjki je bil v 72. letu starosti.

p Savei pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Dne 9. avgusta t. l. je zlagal Martin Grašič snopje v Podkapnjačo pri Škednju. Stal je na neki kopanji, ki je bila kakih 70 cm od zemlje vzdignjena; naenkrat se je spodrsnil in padel s tako silo na hrbet, da je bil pri priči mrtev. Rajni je bil 30 let star, trezen, katališki mož, prav postrežljiv bližnjemu, vzoren, zelo skrbben in delaven gospodar, ki je svoje prej zapuščeno in malovredno posestvo spravil z lastnimi rokami na dobro stopinjo, ter je olepel s sadnimi drevesi, katere je zapustil v lepo gospodarsko pomoč svoji ženi in trem otrokom. Priporočamo ga v molitev žalujoči sosedji. — F. Š. v—.

p Pri Sv. Križu tik Slatine pri Bralnu društvo v nedeljo, dne 21. avgusta veliko slovesnost. Po večernicah se bode v čitalnici odkrila podoba škofa Slomšeka, dar g. slikarja P. Markoviča, s primernim govorom. Nato bo na vrtu g. Franca Ogrizka dražba lepih dobitkov v korist slov. Šolarjev in petje mešanega zborja ter sviranje gramofona. — Domačini in sosedje, srčno ste povabljeni!

Ljutomerški okraj.

1 Sv. Križ pri Ljutomeru. Dne 9. aprila t. l. v Logarovcih umrla mladenka Marija Kosi, sporočila je tukajšnjim revnim Šolarjem 100 K, koje so se vložile na obrestovanje v domačo hranilnico h kapitalu po rajnem Francu Vaupotič iz Lukavec. — Blag jima spomin! — Na vse sloške dobrotnike spominjajo se šolski otroci pri vsakokratni opoldanski molitvi.

1 Gornja Radgona. Tukajšnjemu sodišču se je pred kratkim javil 36letni Breznik in priznal, da je zabodel trikrat z nožem nekega fanta. Po priznanju pa mu je najbrž postalo žal. Prosil je sodišče, da sme na stran. Na stranišču pa jo je popihal skozi okno in ga do sedaj še niso dobili.

Slovenjgraški okraj.

s Smiklavž pri Slovenjem Gračcu. Opozljamo se enkrat na shod S. K. Z., ki se vrši v nedeljo, dne 21. t. m. po rani sv. maši.

s Št. Vid nad Valdekom. V nedeljo, dne 21. t. m. po poznem opravilu se vrši shod S. K. Z.

s Velenje. Po slavnosti v Smartnu je bilo na kolodvoru tako živahno. Velika množica ljudstva je spremljala Ljubljancane na kolodvor. Kmetje in kmetice so se lahko prepričali sami o prednosti par velenjskih nemškutarčkov. Dasiravno je bilo toliko ljudi, si je drznil nek trgovec izzivati slovenske goste s hajlanjem. Kmetje bodo počasi že spoznali, da od nemškutarčkov trgovcev niso niti varni na lastni zemlji. Zgražali so se nad njegovim početjem tem bolj, ker se je edino tukaj kalilo veselje celega lepega dne.

s Smartno pri Velenju. Držnost velenjskih nemškutarjev presega vse meje. Dasiravno jih je le kakih par možičeljev, ki so po večini plačani Südmarkovci, so hoteli izzivati došle goste. Po noči so najeti pobalni sneli na Drušvenem Domu zastave, porezali vrvi in skrili zastave na neki njivi. Torej še na lastni zemlji, v popolnoma slovenski občini bodo morali stražiti svoje imetje pred nemškutarji. Zadnjič, ko so prišli nemški pevci v Velenje, se nikdo ni zmenil za nje, in Slovenci so jih pustili na miru. Zdaj pa se drznejo ti privandri nemškutarčki tako postopati! Kriva je temu le mlačnost slovenskih merodajnih krovov. Mi zahtevamo v imenu slovenske javnosti tudi od g. župana, da nastopa v vsakem slučaju tudi proti nemškutarjem z znano mu odločnostjo in eneržijo. V Celju niso smeli slovenski gostje niti

S Sv. Pankracij na Radlju. Remščka podružnica Sv. Pankracij na Radlju bo dne 6. septembra posvečena. Sv. opravilo bodo imeli prevzvišeni gospod knezoškoč lavantinski, dr. Mihael Napotnik. Cerkveni obredi se bodo začeli okoli 8. ure.

s St. Ilj pri Gradiču. Shod, kateri je bil sklican na 21. t. m., bode pri nas drugikrat, ker g. poslanec dr. Verstovšeku ni mogoče priti pravočasno do Št. Ilja od dveh shodov slovenjegaškega okraja. Tako se lahko tudi Šentilčani udeležijo veselice v Št. Andreazu, na kateri bode govoril g. nadrevizor Pušenjak.

s Stari trg. V našem okraju se je sedaj živina vsled obile krme podražila, les pa je izgubil na ceni. Bati se je, da bodo cene še bolj padle. Vzrok leži menda v tem, da zadnji čas vlada zelo gleda na to, da se vsak za gozd sposoben koček zemlje pogozdi. Celo Kras, ki je bil več stoletij popolnoma pust, je že precej obrašen z drevjem, kar smo se lahko prepričali, ko smo se vozili letos na Trsat. Torej kmetje, ki imate še kaj lesa, glejte, da ga spravite še ob pravem času v denar, da se obvarujete škode, ki nam preti.

s Iz Šoštanjske okolice. Pri zadnjih državnoborskih volitvah se je šoštanjski okraj vrlo dobro izkazal in pokazal, da ne veruje več liberalnim farbarjam. Dasiravno je Narodna stranka zlasti v tem okraju napela vse moči, bilo je vse zastonj, ljudstvo je ostalo zvesto na strani Kmečke zvezze. Sramoto dela jo samo občine okoli Šoštanja: Družmirje, Topolščica in Sv. Florijan. V prvih dveh občinah plešeta župana Dermolj in Števl, kakor godeta njuna pisarja učitelja Tajnik in Košutnik; Sv. Florijan se je pa izkazal zaspanega. Škoda dobrega ljudstva v teh občinah, da mu gospodarijo liberalna županstva. Glejmo, da se tudi ta nedostatek kmalu izbriše. Delovanje teh liberalnih županstev bomo že še osvetlili.

s Zavodnje. Naša ljudska govorica je bogatejša za tri izraze: „celjski smrde, smrdokavka in zaplotnik“. Prva dva izraza nam je prinesel naš g. poslanec od vrlih Solčavčanov, tretjega pa je izumila tukajšnja ljudska bistroumnost. Pomen prvih dveh je jasen. Zaplotnik pa je tisti, ki se drugim za hrbot skriva in jih šunta za tožbe na neljube mu osebe, da bi ostal sam takorekoč skrit za plotom, njegova družina pa res za plotom skrita vse prisluškuje in opazuje. Celjskega smrđeta imamo enega, smrdokavki 2, in zaplotnika enega. Kedo so in kje se nahajajo, se zve lahko pri nas.

s Zavodnje. Hudo je, ako je človek udarjen s slepoto. Naš učitelj Smolnikar se hvali, kako ga imajo vsi ljudje radi, ko mu mora biti vendar znano, da je bil na zadnjem shodu enoglašen krič, kako bi bilo mogoče, tega človeka spraviti proč. Smolnikar in Hrovat! Čemu tolika gonja zoper Kmečko zvezo, ko vendar vidita, da je vse ljudstvo na tej strani. Skozi zid se z glavo ne da predreti, pač pa je nevarno, da si vidva pri tem glavo razbijeta.

Konjiški okraj.

k Kebelj na Pohorju. Naš vrlo narodni župan se čuti užaljenega vsled dopisa iz Keblja na Pohorju v št. 29. „Slovenskega Gospodarja“ z dne 21. julija t. l., češ, „da bi si lahko kje drugod kdo mislil, da je tudi on nemčur, ali kaj takega.“ K temu pripomimo, da nismo imeli namena s tem našega vrlega, za slovensko stvar odločnega župana žaliti, ampak smo le omenili, da je prišel z orožnikom h kresu. Ulogo nasprotne stranke je igral orožnik sam. Župan je vrl katoliško-naroden mož, ki tudi sam obsoja takšno početje in je za slovensko, katoliško-narodno stvar vedno na straži, tako, da je naša občina lahko ponosna nanj. Iz srca mu kličemo: Bog ga živi!

Celjski okraj.

Občinske volitve v celjski okolici.

Slovenski volilci, v sinavolisch! Nobeden ne sme ostati doma. Nihče naj ne reče, da nima časa. Delo se lahko odloži, volitve se pa ne da jo odložiti, in veljajo za tri leta. Zaveden slovenski volilec pa ne voli le sam tistih kandidatov, katere so postavili Slovenci, ampak mora skrbeti za to, da jih volijo tudi njegovi sosedje in njegovi sorodniki.

Nobeden naj ne reče, bodo že brez mene opravili. Ko bi jih veliko tako reklo in ostalo doma, potem bi protestanti in njihovi hlapci zmagali.

Kmetje v boju za vaso občino! Do sedaj so imeli kmetje občino v rokah, zdaj bi jo pa radi dobili v oblast dr. Ambrožič in drugi protestanti in nekateri prešestniki. Tega kmetje ne bodo dopustili. Nekdaj so nemški grajščaki z bičem pretepavali slovenskega kmeta, kateri jim je moral delati tlako, sedaj bi nemški protestanti radi slovenskega kmeta tlačili in ponemčili, ali pa spravili iz rodne zemlje.

Pravica za Slovence in poštene Nemce v celjski okolici bise nehal, če bi v njej vladali nemški protestanti, odpadniki in celjski colnarji. Tako se godi sedaj v Celju, kjer vladajo dr. Ambrožič, Derganc, mestni colnarji in nekateri enaki ljudje. Slovencem se stavijo povsod ovire. Vsaka še tako utemeljena prošnja se odbije. Za vsako stvar je treba rekurirati na Gradec ali na Dunaj. Pa tudi graške in dunajske oblasti znajo Nemci pregovoriti, da Slovencem ne ugodijo in jim sploh prošenje ne rešijo. Par zgledov. Slovenci že nad 10 let prosijo, da bi smeli zidati v Celju slovenske šole.

Prošnje in rekurzi ležijo v Gradcu in na Dunaju, pa nihče jih ne reši, ker Nemci ne pustijo. Občina je kupila v mestu prostor za šolo, a zidati ne sme, ker Nemci ne pustijo. Toda nemška hudobnost gre še dalje. Šolske sestre so hotele postaviti v svojem vrtu poslopje za šolo. Ko predložijo načrt, dobijo odgovor, da se ne more zidati, ker pojde čez sredino vrtu cerkev. Ta cesta naj bi šla čez vrt šolskih sester, skozi kasarno in čez prostor, katerega je kupila okoliška občina za šolo. S tem preprečijo razširjenje šole šolskih sester in pa novo stavbo okoliške šole. Celjska Posojilnica se je moralata 8 let prepirati z Nemci, predno je smela zidati svojo novo hišo. Celjski trgovci, gostilničarji in drugi obrtniki morejo doseči svoje pravice le po rekurzih. Nič boljše se ne godi tistim Nemcem, ki nočejo biti pokorni služabniki dr. Ambrožiča in njegovih sodrugov. Kakor se godi Slovencem in neodvisnim Nemcem v Celju, tako bi se jim godilo tudi v okolici, če bi dobili občino razni Ambrožiči v roke.

Celjska gnojnica. Nemci hodijo po okolici in pravijo kmetom, ki vozijo gnojnico iz mesta: če boš volil s Slovenci, ne dobiš več gnojnico. Pred kratkim je zapeljal nek posestnik svojemu sosedu par vozov gnojnico. Kar naenkrat prileti nad njega nemškarski gostilničar ter ga začne zmerjati in mu groziti, da ne dobi več gnojnico, če jo bo vozil volilcem, ki bodo volili Slovence. Gostilničar ga gre zatožit tudi celjskim protestantom, ki so ga potem v nedeljo v Celju ošteli. Tudi ta zgled kaže, da hočejo celjski protestanti Slovencem povsod delati le škodo. Okoliška občina je sklenila, rešiti okoličane te sramotne gnojniške sužnosti. Občinski odbor je naredil sklep, da si dobi pravico odvajati gnojnico in si bo v kratkem kupil potrebne priprave. Tako bodo okoličani rešeni celjski protestantov in mestnih hlapcev; celjski protestantovski Nemci naj se pa potem kopajo v gnojnici. Nobeden Slovenec naj se ne boji s Slovenci voliti zaradi celjske gnojnlice. Če mu je ne bo hotel dati Derganc, jo bo pa drugje dobil.

Složno v boju! Protestanti ne bodo vladali v celjski okolici. Prešestniki in celjski colnarji ne bodo gospodarili celjskim okoličanom. Celjski hlapci ne bodo zapovedovali neodvisnim kmetom.

Pravica mora zmagati nad krilico.

Velikansko ogorenje je med celjskimi okoličani, ker niso Nemci nobenemu Sokolu pustili v mesto. Nobeden ni smel izstopiti na celjskem kolodvoru in ne vstopiti. Morali so hoditi eno uro daleč iz Stor in zopet nazaj. Če bi Nemci doobili okoliško občino v roke, potem bi vsako večjo slovensko slavnost prepovedali. Sokolska slavnost se je pa vkljub nemški nagajivosti lepo in mirno izvršila. Bilo je nad 1000 Sokolov, ljudstva pa več tisoč.

Kandidati za občinske volitve v okolici Celjski so: III. volilni razred: Odborniki: Jur Knez, posestnik, Ostrožno. Ivan Radej, posestnik Breg. Dr. Anton Božič, odvetnik, Celje. Jernej Češko, posestnik, Pristova. Andrej Bobnič, posestnik, Košnica. Viktor Konečnik, delavec, v cinkarni, Gaberje. Ferdinand Gologranc, stavbeni podjetnik, Gaberje. Franc Trupej, posestnik, Babno. Janez Glinšek, posestnik, Gornja Hudinja. Jur Dimec, posestnik, Medlog. Namestniki: Anton Završek, posestnik, Pristova. Janez Mirnik, posestnik Babno. Alojz Drobne, posestnik, Savodna. Jože Šah, posestnik Lisce. Martin Golavšek, posestnik, Lokrovec. — II. volilni razred: Odborniki: Josip Jezernik, posestnik in gostilničar, Polule. Franc Klinar, posestnik, Ložnica. Franc Pušnik, posestnik, Čevljar, Gaberje. Franc Šribar, posestnik, Dobrova. Janez Samec, posestnik, Lokrovec. Anton Fazarinc, veleposestnik, Ostrožno. Jernej Kumer, posestnik, Pečovnik. Vinko Kukovec, tesarski mojster in stavbeni podjetnik, Lava. Dr. Ivan Benkovič, odvetnik in drž. posl. Celje. Miha Levstik, učitelj in posestnik, Miklavžki vrh. Namestniki: Josip Kosi, posestnik in poštni nadoficijal, Breg. Rafael Krušič, posestnik in cestarski mojster, Lava. Anton Pintar, posestnik, Dobrova. Jakob Videmšek, posestnik, Ostrožno. Ivan Kvas, posestnik, Gornja Hudinja. — I. volilni razred: Odborniki: Peter Majdič, veletrgovec in posestnik paromlina, Sp. Hudinja. Tomaž Grahi, posestnik in nadučitelj v pok. Gaberje. Franc Plevčak, posestnik in gostilničar, Gaberje. Stefan Strašek, posestnik in gostilničar, Celje. Franc Ogradi, opat, Celje. Jože Belak, trgovec in posestnik, Spodnja Hudinja. Franc Confidenti, posestnik in gostilničar, Savodna. Blaž Pilih, posestnik, Levec. Miha Skrabar, veleposestnik, Lava. Franc Samec, posestnik in gostilničar, Ložnica. Namestniki: Dr. Vekoslav Kukovec, odvetnik, Celje. Ivan Sadu, posestnik, in rud. uradnik, Gaberje. Jakob Omladič, trgovec in gostilničar, Sp. Hudinja. Jakob Gajšek, trgovec in gostilničar, Sp. Hudinja. Jakob Rebov, posestnik, Košnica.

c Čebelarska podružnica za Savinjsko dolino je priredila pretekli mesec v zvezi s kmetijsko podružnico v Žalcu svoje — z ozirom na letošnjo skrajno slabo čebelarsko letino — že dovolj dobro obiskanih shodov, in sicer prvega dne 24. julija pri čebelarskem mojstru g. Piklnu v Spod. Ložnici, drugega pa dne 31. julija pri g. Klopčiču v Št. Petru v Savinjski dolini. Glavni program je bil: Kaj je vzrok letošnji slab čebelarski letini, in kaj bo treba storiti, da si ohranimo naše ljubljenke vsaj čez zimo pri življenu. Dočim smo se lani navduševali, se moramo letos drug drugega tolažiti, da ne obupamo. Tudi na razna vpra-

šanja sta gg. predavatelja Černej in Plik radevolje odgovarjala. G. Klopčič nam je še vrh tega razkazoval razna čebelarska orodja, panj opazovalnik ter svoj lepo urejen in obdelan šolski vrt. Bodl tem potom gg. predavateljem, kakor g. Klopčiču izrečena srčna hvala za njih trud in prijaznost. — Prihodnji zborujemo dne 28. avgusta ob 3. uri popoldne pri Pepelu v Ojsterski vasi pri Št. Juriju ob Taboru. Čebelarji, pridejte, kakor lani, zopet v prav obilnem številu, da bo imel čebelar Pepele še večje veselje.

c Ponikva ob juž. žel. Šentjurška čebelarska podružnica priredi dne 21. avgusta ob 3. uri popoučni čebelarski shod pri čebelnjaku g. podpredsednika Jerneja Zdolšek v Luterjih pri Ponikvi. — Teoretično in praktično bosta predavala čebelarska strokovnjaka g. Tomo Kurbus in g. Franjo Ferlez. Vabljeni ste vši čebelarji in prijatelji čebelic!

c St. Jur ob juž. žel. Sklep I. tečaja na dežkmetijski šoli. Mladi, še razvijajoči se zavod bode v kratkem opustili po dovršenem tečaju svoje prve učenice. Dne 27. t. m. se bode ta prvi tečaj zaključil z javnim izpitom. Ta izpit se bode začeli ob 11. uri do poidne po slednem vsporedu: 1. petje, 2. pozdrav, 3. letno poročilo, 4. izprševanje iz nadaljevalnih šol, utemeljevalnih in strokovnih predmetov, 5. nagovori in razdelitev spričeval, 6. petje. — K temu javnemu izpitu so vabljeni ne le starši učencev, temveč tudi prijatelji zavoda, sploh, kdor se zanima za istega.

Ravnateljstvo c Gornji Grad. Iz Amerike je došlo poročilo, da je umrla vsled opekin od petrolejke M. Storgl, tudi mož, ki jo je gasil, se je hudo opekel. — Tukaj je skoro ni družine, ki bi ne imela enega ali več učenjov v Ameriki, toda mnogo jih tam ne doseže začeljene cilje — bogastva. Ker je edini vir dohodkov les, ki se težko spravlja v svet, industrije pa ni, seveda ne morejo vsi preživeti na domači grudi. — Pisma Amerikanecv imajo popolnoma slovenske naslove Gornji Grad, Štajersko, Avstrija, Evropa, pa dojdeto točno naslovljencem v roke.

c Gotovlje. Tukajšnji šolarji so bili na cesarjev 80letni rojstni dan 18. t. m. povabljeni z vsem učiteljstvom na tukajšnji grad Plevno, last prejšnjega ministrskega predsednika barona Becka. V grajski kapeli je bila najpoprej sv. maša, pri kateri so otroci peli. Po sv. maši pa so bili v grajskem parku, oziroma gradu bogato pogoščeni ter so se raznovrstno zabavali. Visokim gostiteljem, prijateljem otrok, bodi izrečena tem potom srčna zahvala!

s Gotovlje. Cenj. bralci „Slovenskega Gospodarja“ že morda pogrešajo gotoveljskega Toneta, ker se že dolgo nič ne oglasi. Tudi napredno naprednemu dopisniku z nosom sredi lica v „Narodnem Listu“ postaja že dolgas po njem. Zacelil je že zopet rane, katere mu je zadal ta preklicani „mežnar“ menda z zvoncem, katerega je nosil nekdaj po Gotovljah. Zdaj ga pa kliče na korajžo že kar z nožem, (Vrbje pri Žalcu) ala Pesko — prava Cokan. No, kar se tiče Vrbja, je pač napredni revček prezrel popravek državnega pravdnika, ali pa, da bi že rad poskusil svoj nož nad glavami klerikalcev, če bi ustanovili tudi v Gotovljah potrebno Katoliško izobraževalno društvo. Zato imamo že tudi vse pripravljeno. Kedaj se ustanovi ali se ne ustanovi, to dopisnika z nosom sredi lica prav nič ne skrbi, ker vemo, da je za izobrazbo nedostopen in se je svoje učenosti že iz „Narodnega Lista“ „s ta vel'ko žlico“ do sitega najedel. — „Živele vrle napredne Gotovlje!“ vsklikajo slednjič naš duševni revček. S tem imejva pa sedaj načelni kmet obračun. Pokaži nam toliko hvaljeni napredek Gotovelj v zadnjih treh letih, odkar tičijo Gotovlje v liberalnem košu. Društvo „Kmetovalec“, katero bi moral praznovati letos 20letnico svojega obstanka, spi spanje pravilnega. Petje in milo zvaneča tamburica je utihnila. Poučnih zborovanj in veselic ni več. Mladina, namesto da bi se zbirala in nadalje izobraževala, je sama sebi prepuščena. Ali je mogoče naprednost to, da se zanikuje vse, kar diši po cerkvi, od župnika do mežnarja? Da, to je naprednost v očeh dopisnika z nosom sredi lica in vseh njegovih sovrstnikov-liberalcev. Toda naš revček ne pozna načelnega boja. Zaletuje se samo v nekatere osebe, ki mu ne ugajajo. Vidi se, da je samo orodje v rokah naših pravih nasprotnikov. On najbrž ne ve, da se bije sedaj načelni boj med obema strankama. Prva, sedaj na Slovenskem najmočnejša s programom: „Vse za vero, dom, cesarja!“ na podlagi večno lepih katoliških naukov. Druga na podlagi svobodomiselnosti, ki hoče v lastnem napuhu, liki zavrnjenih angeljev, opraviti vse sama brez Boga. Liberalci pa povsod, tudi pri nas, napadajo le osebno po nauku: „Ubijmo pastirja, da se polastimo črede.“ Hvala Bogu, da zamorem tudi že v Gotovljah beležiti resnični napredek v dobrem. Dani se, ljudstvo spoznavata že samo volvke v ovčji obleki, katerih se že skuša otresti. Tebe dopisnik pa, četudi imaš nos sredi lica, in si mi postal nezvest, pa vabi v svoj delokrog — Tone gotoveljski.

c Gotovlje. Dopisnik z nosom sredi lica iz Gotovlj piše v „Narodnem Listu“, da je bil g. Goršek zvesti Tonček izbacjen iz celjske gimnazije. Mi pa imenujemo dopisnika grdega obrekovalca in lažnika. Imenovan je izstopil iz gimnazije le na izrečeno željo svojega očeta, ker ga doma pri kmetijstvu nujno potrebuje. To v vrnitez dobrega imena.

Zahtevajte v gostilnah katoliško narodne liste: Slov. Gospodar, Straža.

Brežiški okraj.

b Brežice. K. s. izobraževalno društvo in podružnica „Slovenske Straže“ v Brežicah vabita za nedeljo, dne 21. t. m. po večernicah v veliko dvorano Narodnega Doma k prireditvi z deklamacijami, petjem ter z igro „Tri sestre“. — Ker s tem vprvič nastopi pri nas „Slovenska Straža“, se vsi rodoljubni Slovenci in Slovenke, mladi in stari, v obilnem in zares častnem številu udeležite!

b Regulacija Save pri Dobovi. Regulirana Sava ima presekati pašnike posestnikov v Mihalovcu, ki bi trpeli radi tega precejšnjo škodo; vsled zahteve našega poslance dr. Benkoviča je erar po dolgotrajnih pogajanjih priznal posestnikom odškodnino 370 K za en oral razlastene zemlje (vrbine) in po 60 K odškodnine za 1 oral zemlje, ki ostane na desni strani vrvnane reke, skupaj sveto 10403 K. Radi naprave broda in drugih stvari bodo Mihalovčani stavili še pozneje svoje zahteve, če bo potrebno. — Erar je bil mnenja, da Mihalovčanom ne gre nikaka odškodnina, češ, da naj bodo hvaležni, če se jim Sava uravna, ker bodo potem večne preplave prenehale; erar je celo grozil, nahujskan od gotove strani, da ustavi uravnavo Save, če Mihalovčani ne odnehajo. Le energičnemu nastopu poslance dr. Benkoviča se imajo Mihalovčani zahvaliti, da se regulacija izvrši in da vrhu tega dobe še tako lepo odškodnino. Dr. Benkovič je od erara zahteval stroške, zlasti g o t o v e i z d a t k e svoje pisarne v Brežicah in v p r a š a l Mihalovčane, ali bi vsak prizadetih posestnikov k tem stroškom prispeval 6 K, da odpadejo vse nadaljnje prične na ministrstvo. To so uporabili neki hujšači, da so zopet uprizorili celo gonjo, češ, da se hoče dr. Benkovič zraven okoristiti. Stvar je tako neumna in tako očitanje tako neutemeljeno, da se samo obsoja. Erar je postopal na tak način, da bi se lahko zoper njega s tožbo radi motenja posesti nastopilo; zato je odgovoren on za odškodnino in tudi za stroške. Dr. Benkovič ni tudi od nikogar zahvalil stroškov, ampak je stavljal gori navedeno vprašanje, da se stvar hitro konča.

b Sevnica. Želeti bi bilo, da bi se udje našega izobraževalnega društva bolj zanimali za predavanja, ki jih hočejo prirediti nekateri. Ker se bodo pečala ta predavanja zlasti s krajevnimi razmerami, bodo za vsakega uda zanimiva. Zato naj bi se udeleževal teh predavanj ne le ženske, ampak tudi možje, ki tudi potrebujejo takega pouka. Skrajni čas je tudi, da se začne agitirati proti nemški šulverinske šoli, ki ne koristi nikomur in okužuje celo Posavje!

b Sv. Peter pod Sv. Gorami. Občinski odbor, sestojec iz obeh slovenskih političnih strank, je v svoji seji z dne 31. julija t. l. soglasno sklenil, da naj odločneje protestira proti nesramnemu dopisu „Štajerca“ z dne 24. julija t. l., kjer se na podel in lažnjiv način napada našega občeljubljenega in dobrohotnega gospoda duh. svetovalca in župnika Tombah-a. — Le kak brezposelnih, popolnoma pokvarjenih in sprijen človek zamore tako grdo obrekovan in govoriti neresnicu! — Vsem občanom je znano, da je g. svetovalec ustanovil posojilnico takrat, ko je občino toča oklestila tako, da so bili nekateri posestniki skoro na robu propada, ker niso imeli denarja ne za hrano, ne za obliko; tudi dopisniku bi moralo biti znano — če se ni klatil po svetu — da je g. svetovalca vodila k temu koraku le ljubezen do ljudstva, ne pa up na profit, saj vendor ves čas od obstanka posojilnice do danes skoro brezplačno uraduje. V obči je znano, da se na izrecno željo g. svetovalca vsako leto od čistega dobička, ki je last posojilnice, razdeli 100 K nazaj med dolžnike; znano je tudi, da se na željo g. svetovalca le redko komu računajo zamudne obresti. Ali se pravi to delati za svoj profit? — Če pa v gotovih slučajih storijo odločne korake ter nemarne plačnike tirajo, izvršujejo le svojo dolžnost, saj so vendor kot načelnik posojilnice poklicani v to, da varujejo njen ugled in obstoj. — Občinski odbor obžaluje, da se nahaja v občini taka propalica, ki se drzne trditi, da so naš g. župnik prinesli med nas nemir, kletev itd., ko si vendor bolj miroljubnega in za dobro vnetega dušnega pastirja, kakor ga imamo, ne moremo želeti. Občinski odbor omiluje naročnike lista, ki neosnovano napada zasluzne može, dopisniku pa kliče: fej ga budi! — Vi g. svetovalec pa bodite uverjeni, da na svolj ugledu ne boste nič izgubili, četudi Vas kak spuščani pisanček napada, ker mi Vas čislamo kot vzor moža. — Za občinski odbor: Černel, župan; Janez Drofenik, prvi občinski svetovalec.

b Zabukovje. Nujno potrebno je, da se vpelje na tukajšnji 2razredni šoli poldneven pouk, in sicer iz sledenih razlogov: 1. Ljudstvo je skoro vse revno in dostikrat nima kruha, da bi ga dalo otrokom v šolo. Otroci pa ne morejo zaradi oddaljenosti domov, da bi se vsaj tam najedli. Nekateri otroci imajo po dve uri v šolo, in je torej nemogoče, da bi v enourinem odmoru opoldne šli domov in prišli zopet nazaj. Ker nimajo ničesar, da bi se najedli, ostanejo vse svoje življene slabotni, za teško delo nesposobni. To dejstvo potrjuje tudi to, da je vsako leto manj vojakov iz naše občine. Ker so otroci opoldne gladni, si izkušajo sami preskrbeti kakega sadja, in se na ta način navajajo na tatvino, saj je glad najhujši tat. Gospod nadučitelj seveda tega ne občuti, ker se lahko naje vsako opoldne do sitega. — 2. Stariši pa potrebujejo tudi deco doma pri delu, seveda ne pri težkem, toda lahka dela vendor lahko opravlja, in s tem zamašijo nekoliko vrzel, ki je nastala vsled vednega izselje-

vanja delavnih moči na Prusko in v mesta. Pri celodnevni pouku se pa otroci nikakor ne morejo privaditi delu, ki je vendor podlaga vsemu življenu. Ko izpolnijo 14. leto in izstopijo iz šole, pa že skušajo tak, po celodnevni pouku ponemarjeni otroci, kako bi se iztrgali starišem, ki so jih 14 let morali živeti, samo, da bi jim ne bilo treba opravljati kmečkega dela. V tujini pa navadno poženejo vse, kar zaslužijo, po grlu, in na staru leta jih mora rediti občina. — Vse drugače bi bilo, če bi bil poldneven pouk. Zadovoljni bi bili stariši, in otroci bi bolje napredovali. Gospodu nadučitelju pa bi tudi krona ne padla raz glavo, ako bi moral v četrtek imeti šolo. Zahteva našega ljudstva je — poldneven pouk!

b Podsreda. Akoravno nisem podsredčki faran, vendor so mi razmere zelo znane in reči moram, da se izmed vseh nesramnih lažnjivih dopisunov „Narodnega Lista“ najbolj odlikuje dopisnik iz Podrsrede. Kadarkoli dobim slučajno ta list v roke, vsakokrat mrgoli hudobno zlaganih hinavskih dopisov. Ali imate Podrsredčani res take hudobnež med seboj? Prej niso pustili g. župnika pri miru, so ga blatili, sramotili na vse mogoče načine, lažnjivo pisali čez njega, tako, da so ga spravili v grob; sedaj delajo tako k gosp. provizorjem, kateri je meni osebno znan, kot veden, priden in v vsakem oziru dober duhovnik. In ko bi poslal Bog svojega angelja za duhovnika v Podrsredo, bi ga tistih par podsredčkih liberalčkov z onim vred, katerega je „Narodni List“ pobral iz milosti, da mu ni treba doma stradati, tudi po lažnjivih časopisih črnili, obrekovalo, psovalo in čez njega lagalo. Sicer vas je tako malo, in to samo v krasnem trgu Podrsreda (kjer popotnik zastonj vpraša po kruhu, da bi si utešil glad, ker ga nimate in ga vam mora šentpeterski pek voziti), takih zagrizencev, katerim je duhovnik trn v peti, ker mora grajati napake vsakega, torej tudi vaše, zato ga tako sovražite; drugo ljudstvo, posebno v občinah Gorjane in Križe, je pa dobro, pošteno, katero ljubi svoje dušne pastirje, jih čisla in spoštuje. Omenim samo nekaj v odgovor „resnicoljubom“, ali bolje „lažljubom v zadnjih „Narodnih Listih“ bodisi prvemu ali drugemu, dobrimi, pošteni kmetje bodo dajali bernjo, vas ne bo nikdo vprašal, če sme dati ali ne, ker še ni nobeden zato ubožal, ako je duhovniku dal, kar mu gre, vi pa le imejte tisto, sicer morate stradati. Na „teaterštekelce“, katere je navedel, ne odgovarjam, ker le-ti kažejo, kako globoko je v moralu padel tisti, kateri bi je rad duhovnike učil. Dragi dopisunček! Vrezal si se pa, ko omenjaš izvilitve dr. Verstovšeka. Ali niso ravno tisti volilci nekaj izvolili Ježovnika, našega pristaša, sedaj pa pristaša Kmečke zvezze? Ravno ta izvolitev kaže, da se je naše ljudstvo že izobrazilo, da zna sedaj rabiti svoj razum, da je že vrglo od sebe verige in je od predzadnjih državnozborskih volitev spoznalo svoje prave prijatelje, se poboljšalo in volilo po svojem prepričanju in ne tistega, katerega je Narodna stranka usiljevala. Ves narod pa bo šel svoji lepi bodočnosti nasproti, ko se bo otresel takih lažnjivih obrekovalcev, kakor ste vi, in se oklenil svojih dobrih duhovnikov, poslušal glas dobrih pastirjev, ne pa takih hujšačev. — Sosedni faran.

Osrednja zadruga za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru.

nam je poslala naslednja poročila:

Poročilo o živinskem sejmu v Št. Jurju ob južni železnici dne 12. avgusta 1910.

V Št. Jurju se je otvoril novi živinski sejem, kateri se je vršil na prvo dne 12. avgusta. Na sejmu je bilo veliko število prav lepe živine. — Kupcev je bilo primeroma malo. Živina se je prodajala večinoma črez, le v redkih slučajih na vago.

Zelo važno bi pa bilo za živinorejca, ko bi si živino, katera je namenjena za na prodaj, tudi prej stehital, in to zaradi tega, da bi jo lahko tudi po teži oddal; v mnogih slučajih se je zgodilo, da je živinorejec prodal svojo živino po prenizki ceni; če se ga je vprašalo, koliko je dobil za 100 kg žive teže, tega seveda ni znal povedati.

Prodajali so se dobro pitani voli od 72—82 vin., na pol debeli od 64—66 vin., slabejši od 60—64 vin.; klavne krave so se jako malo kupovale, posebno se je pa povpraševalo po dojnih in brejih kravah; prodajale so se dojne krave od 56—62 vin., breje krave od 62—66 vin., mlada živina od 58—60 vin. za 100 kg žive teže.

Tendencija: Na tem sejmu je bilo veliko živine in primeroma malo kupcev.

Kupčija z dojnim in brejnim kravami je bila prav živahn ter se je precej krav poprodalo.

Kupčija z dobro rejenimi voli je bila v početku živahn, a potem precej mrtva. Okoli 60—65 volov je kupil živinski barantač iz Moravskega, kateri je potem odposlal dobro rejene vole na najugodnejši sejem, n. pr. na Dunaj ali v Gradec, ter bode gotovo napravili masten dobiček na škodo kmeta. Kar so pa bili slabejši voli, jih je postal domov; na Moravskem imajo namreč tovarne za sladkor, pri katerih je dosti odpadkov (imenujejo se melosa). Ti odpadki so za pitanje živine najboljši, nadalje se po takem mestu tudi najbolj povprašuje.

Volov se je prodalo malo število. — Nazadnje so živinorejci živino ponujali.

Želeti bi torej bilo, da bi se vsi živinorejci po-

sebno v tistem kraju, kjer imajo mnogo in prav lepo živino, oklenili Osrednje zadruge za vnovčevanje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru, da bodo svojo živino boljše in hitrejše spravili v denar.

O celi skupni prodaji živine in namenu, katerega ima Osrednja zadruga, se bode živinorejcem v tistem kraju v kratkem času razložilo.

Cene živini: Svinjski sejem v Mariboru dne 13. avgusta 1910.

Na sejmu je bilo precejšnje število svinj, največ mladih, in sicer plemenskih, za mesarje pa jako malo.

Cena od zadnjega sejma je pada, in sicer tudi radi tega, ker je bilo malo število kupcev.

Na mariborskem sejmu se prodajajo svinje navadno zmiraj črez, na vago le malo kedaj.

Poročilo o živinskem sejmu v Gradeu dne 11. avgusta 1910.

Na sejmu je bilo 410 volov, 190 bikov, 419 krav in 168 telet, skupaj 1187 komadov živine.

Prodajali so se dobro rejeni voli nad 90—102 K, napol debeli voli od 80—86 K, slabejši voli od 72—78 K, voli, kateri so namenjeni za pitanje, od 74—84 K; dobro rejene krave od 70—80 K, na pol debele krave od 54—68 K, slabejše krave od 40—52 K; biki od 72 do 90 K; mlade novodojne krave do 4 teleta od 68 do 82 K, starejše dojne krave od 58—66 K, breje krave od 62—72 K.

V izven se je prodalo 528 komadov, in sicer:

Na Spodnjeavstrijsko	57 komadov.
Gornještajersko	264 "
" Tirolsko	142 "
" Nemčijo	7 "
" Švice	10 "
" Trst	48 "

Skupaj 528 komadov.

Tendenca: Na današnjem sejmu je bilo 37 komadov živine več, kakor zadnjic.

Dobro rejeni voli so se prodajali za 2 K dražje, druga živila je dosegljiva cene prejšnjega tedna.

Če se izračuni, koliko se dobi za 1 kg žive teže, potem pride pri prascih 8—14 kg težkih, kg do 2'4 K, pri večjih svinjah od 1'4 K do 1'8 K. — Neprodanih je ostalo precej. — Al. Pišek.

Hajnovejše novice.

Odlikovanje. Nadžupnik Fr. Hrastelj je dobil viteški križe Fran Josipovega reda. — Zlati zaslužni križe s krono je dobil č. g. Martin Osenjak, župnik pri Sv. Petru pri Radgoni. Čestitamo!

Otvoritev „Sentiljskega Doma“ se vrši na praznik, dne 8. septembra. Z otvoritvijo bo združena velika ljudska slavnost, ki se vrši ob vsakem vremenu. Rojaki, društva! 8. septembra vsi v Št. Ilj!

Leskovec. Župnijski urad naznanja, da se bo obhajal praznik sv. Avguština pri podružnici sv. Avguština 15. nedeljo po Binkoštih, 28. avgusta. Na predvečer je pridiga, v nedeljo pa dvojno sv. opravilo. Za spovednike bo tudi preskrbljeno.

Na Ponikvi se vrši v nedeljo, dne 4. septembra velik mladenični shod. Ob 10. uri predpoldne in ob 3. popoldne bo pridiga za mladeniče, od 1. do 3. pa mladeničko zborovanje na prostoru pri cerkvi. Vrše se živahne priprave, da bo shod velesijajen. V rojstni župniji velikega apostola Slomšeka se hočemo mladeniči znova navdušiti, da bomo v njegovem duhu delovali za lastni in narodni blagor. Mladeniči vseh sodnih župnij, pridite ta dan polnoštevno na Ponikvo, agitirajte za najobilnejšo udeležbo!

Na Oljsko Goro! Mladeniči Savinjske, Šaleške doline in sosednjih krajev, v nedeljo, dne 28. avgusta na Oljsko Goro; Ta dan bo na tej prelepri gori veliko mladinsko zborovanje, na katerem govorita dr. Korosec in dr. Hohne. Ob 9. uri predpoldne je zahvalna sv. maša, potem mladinska pridiga in petnašča sv. maša. Po cerkvenem opravilu je zunaj cerkve veliko mladinsko zborovanje. Obenem opozarjam, da bodeta dva gg. duhovnika v soboto zvečer in v nedeljo zjutraj spovedovala. — Mladina in prijatelji naše krščanske mladine, pridite v najobilnejšem številu!

I Gornja Radgona. Tamburaški zbor se pričrno zahvaljuje č. g. župniku Janžekoviču za lepo podporo.

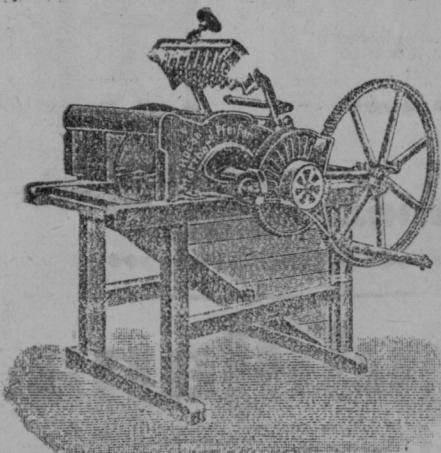
Listnica uredništva.

Zavodnje: Ali imate prič? — Št. Jurij ob juž. žel., Celje, Sv. Trojica v Slov. gor., Sv. Peter na Medvedovem selu, Šoštanj, Vrbje: Za to številko došlo prepozno. — Konjice: Prihodnji!

Cementne cevi, tlakove plošče, svinjska kerita

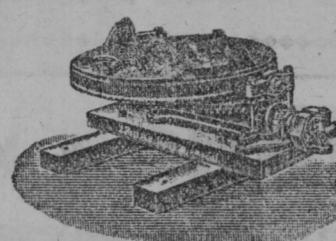

Tovarna za poljedelske in kmetijske stroje.

kakor mlatilnico za škopanje in navadne mlatilnice za roko in gapelj. Rezalnice, gapelj, vejalnice itd. Livarna za železo in medenino. Izdelujejo se mlini in žage za vodno in parno moč. Vsa popravila po ceni in točno. Ceniki se pošiljajo brezplačno. Kupuje se po najboljši ceni staro vrito železo, cink, cin, baker, svinec, t. d. 941

I. Pfeifer,
tovarna in livarna
v Hočah
pri Mariboru.

Delavnica za popravila!

Toda postreba! Dobro! Po ceni!

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih stvari po vsaki ceni. Tudi na obroke! Illistr. cenik zastonj! Gramofone od 20 do 200 K.

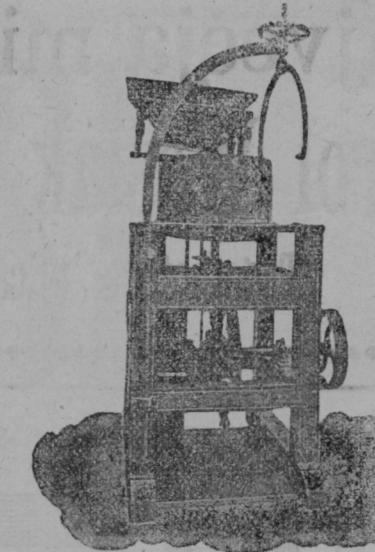
Niklasta remont.-ura	K 3:50
Pristna srebrna ura	" 7-
Original omega ura	" 18:-
Kuhinjska ura	" 4:-
Budiljka, niklasta	" 3:-
Poročni prstani	" 2:-
Srebrne verižice	" 2:-

— Večletna jamstva.

Nas. Dietinger
Theod. Fehrenbach

urar in očalar
Maribor, Gospodska ulica 26.

Kupujem zlato in srebro.

Jos. Čretnik

Št. Jurij ob južni
železnici

stavitelj mlínov in žag,

kakor tudi izdelovalci mlínov za rabe na roko, z gapeljem, motorno in parno silo. Slika je posneta po mojem lastnem izdelku, in pošiljam iste na meni znane osebe na 1 mesečni poskus. — Zahtevajte cenike!

Izjava.

Proti nečetim boleznim se priporoča Franzovo žganje. Dobro, močno Franzovo žganje je neoporekovano najboljše domače sredstvo.

Za kolikor boljše in uspenejše je še potem Franzovega žganja preparat, kakor je Szeklerjev gorski

„Inda-cvet“

ki ga ne priporoča le izdelovalec, ampak vsak, kdor ga rabi.

Spričevalo za to da:

pismo Franca Kossuth-a:

Blag. gospod Balázsovich Sándor, lekarnar v Sepsiszent-György.

„Inda-cvetom“ zelo dobro. Bodite tako prijazni in pošljite mi tri steklenice“. Franc Kossuth. Postavno zavarovano „Inda-cvet“ zdravilnih zelišč Franzovega žganja ni kaka navadna spritova mešanica, temveč iz Szeklerjevih gorskih zdravilnih zelišč narejen sprit in kot tak ne le najboljši in najuspenejši, temveč tudi najmočnejši Franzovega žganja preparat.

„Inda-cvet“ krepi žive in mišice, osveži in okrepi telo in dušo!

„Inda-cvet“ se dobri pri izdelovalcu Balázsovich Sándor, lekarnar v Sepsiszentgyörgy, kakor tudi v vseh lekarnah, drožerijah in špecerijskih trgovinah.

303

Nagrobne vence

v vsakovrstnih izpeljavah, trake z napisimi,
in sveče za pogrebe priporoča:

Goričar & Leskovšek, Celje

trgovina s pisarniškimi potrebnostmi itd.

Na debelo in drobno!

220

Na debelo in drobno!

Zelo redka prilika.

Tovarna mi je po neki elementarni nesreči poverila za direktno prodajo rešeno blago, mnogo komadov krasnih težkih

flanelnih odej

v lepih modnih barvah in vzorcih, na katerih je opaziti le neznotne madeže od vode. Te odeje so primerne za vsako boljšo hišo za pokrivanje postelj in odej, so zelo fine, toplo in trpežne, okoli 190 cm dolge in 135 cm široke. Pošilja se po povzetju. 3 komadi zelo finih flanelnih odej za 9 kron v vseh modnih barvah in vzorcih. 4 komadi domaćih odej 10 kron. Vsak cenjeni čitatelj tega inserata naj z zaupanjem naroči. Z mirno vestjo lahko trdim, da bo vsak s pošiljatvijo zadovoljen.

Za čuvajsko službo sposobni ljudje,

odsluženi vojaki, nekaznovani, na dobrem glasu, se iščejo s konecem tega meseca za Maribor. — Pismene ponudbe na „Wiener Wach und Schliessgesellschaft, Dunaj VI, Mariahilferstrasse 23/25.“

655

Z okuženjem

so pogosto že iz navadnih ran postale zelo hude. zato se naj vsaka z zato najbolj primerenim sredstvom pokrije.

Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačno mazilo, takozvano praško domače mazilo, kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To obvaruje rane, olajšuje vnetja in holečine, hladni in pospešuje zacepljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica 70 vin. Proti predplačilu K 3:18 se pošiljejo 4 pušice, za K 7— pa 10 pušic poštno prosti na vsako postajo avstro-ogrške monarhije.

Pozor na ime izdelka, izdelovalca, ceno in varstvene znakove. Pristuo je po 70 vinarjev.

Glavna zaloge

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni dobavitelj

lekarna „PRI ČRNEM DRLU“

PRAGA, Mala strana, vogal Nerudove ulice št. 203.

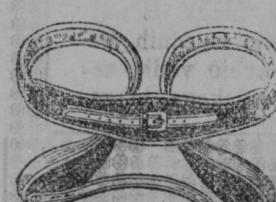
Zaloge v lekarnah Avstro-Ogrske. 250

Steckenpferd- milo z lilijnim mlekom

Najmehkejše milo za kožo
kakor proti pegam!

Dobiva se povsod!

128

Kilne pase tudi za najhujše kile, trebušne obvezne, šuspenzorije, pokončne držaje, razne varstvene stroje za telesne poškodbe, umetne noge in roke itd. izdeluje po nizki ceni prva spodnješajska tvrdka

Fr. Podgoršek, bandažist,
Maribor, Grajska ulica 7.

Z mojo

240

! umetno moštovo esenco !!

si lahko vsakdo z malimi stroški pripravi sod izvrstne, obstojne in zdrave domače pijače.

Cena 1 steklenici za 150 litrov 4 krone.

Dobi se samo

v drožeriji Maksa Wolfram,
Maribor, Gor. Gospodska ulica.

Ljudska hraničnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši: „Hotel pri belem volu“ (Terschek), Graška ulica 9, I. nadstropje

HOTEL

„Pri belem volu“

priporoča

svojo veliko gostilno

* *

30 sob za tuje po tako nizkih cenah

* *

fijakerijo v hiši

* *

Dobra in točna postrežba.

obrestuje

hranične vloge po $4 \frac{1}{2}\%$ brez vsakega odbitka. Sprejema hranične knjižice drugih zavodov kot vloge in jih obrestuje nepretrgoma. Sprejema vloge tudi na tekoči račun in jih obrestuje od dne vložitve do dne vzdiga.

V svrhu varčevanja v malih zneskih daje vložnikom

domače nabiralnike

na dom zastonj, če vložijo prvokrat najmanj 4 K.

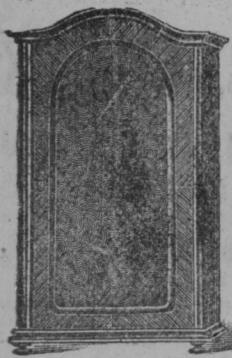
posojuje

na zemljišča po 5% do $5 \frac{1}{2}\%$, ter na zastavo vrednostnih papirjev in na osebni kredit pod ugodnimi pogoji. Dolgoce pri drugih zavodih ali osebah prevzame v svojo last proti povrnitvi malenkostnih gotovih stroškov. Prošnje in listine za vknjižbo dela brezplačno, stranka plača le koleke.

Za vplačila po pošti se dajejo zastonj pošt. hranične položnice.

Uradni dan: vsak torek in petek dopoldne.

SSS Vprašanja in prošnje se sprejemajo vsak dan, izvzemši praznične dne 8.—12. ter od 3.—5. ure popoldne.

Največja mizarska in tapetarska trgovina Karol Wesiak - Maribor

551

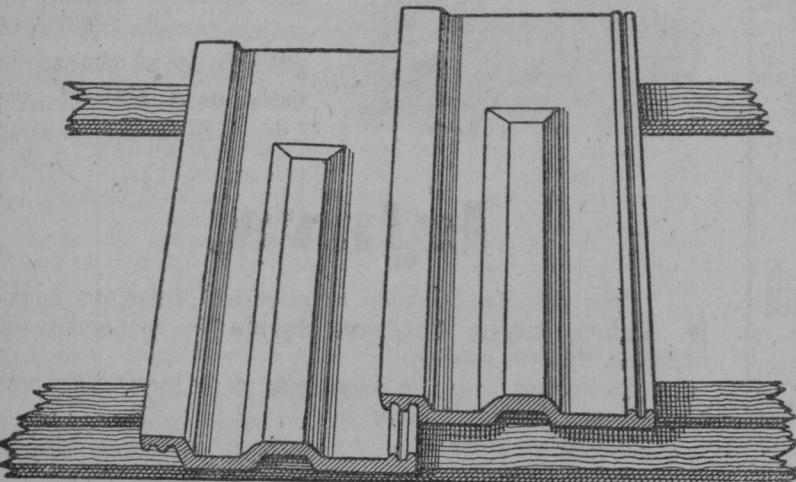
Tegethofova ulica štev. 19.

Pohištva in posteljne oprave

..... po najnižjih cenah. .....

Cenik in proračun zastonj.

Lastna mizarska in tap. delavnica.

F.P. Vidic & Komp., Ljubljana tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

patent. dvojno zarezani strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in privezni nastavkom „sistem Marzola“

Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpriprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti.

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis. Spretni zastopniki se iščejo.

Viktor Ušen trgovec

v Braslovčah,

naznanjam zaradi pomankanja prostora, vsled vedno večje zaloge blaga razprodajo po tovarniških cenah, kakor dobra, močna sukna in hlačovina za moške obleke, klobuke, srajce, nogavice, predpasnike, dežnike; fino in lepo volneno ter vse drugo žensko blago tudi pod lastnimi cenami.

Priporočam nadalje vsakvrstnega špecerjskega blaga, najboljšo moko in otrobe Majdičevega mlina; v zalogi imam tudi suhe in oljnate barve, žebanje, verige, čevljarska kopita itd.

Kupujem jajca, maslo, suhe gobe, zmedene in rezane ženske lase, ter vse druge poljske pridelke po najvišjih cenah.

512

,Kapljice za svinje“. Cena 1 steklenice je 1 kruna.

Gospod A. H., Sv. Križ, piše:

Hvala Vam za pripisano zdravilo: Svinjske kapljice za rdečico: Uspeh vrlo povoljni!

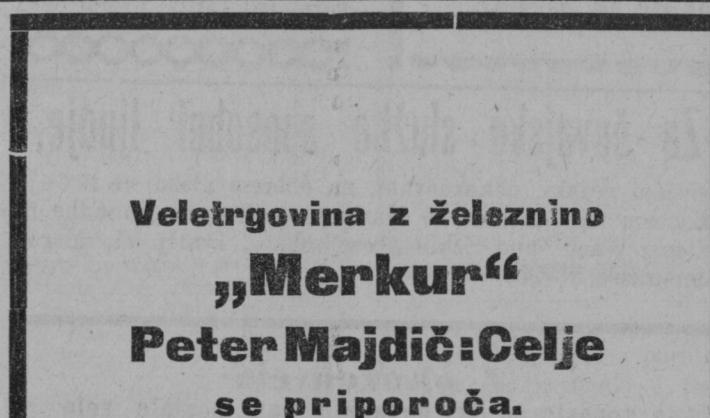
Gosp. Janez K. piše:

Prav dobro pomagalo!

F. PRULL:

mestna lekarna pri c. kr. orlu

MARIBOR, Glavni trg štev. 15.

656

Edina narodna trgovina Ludovik Kuharic

je v Ormožu kjer 612

kupite moderno volneno blago za ženske obleke, suknjo in kamgarn za moške obleke, perilni kambrik, hlačevino, belo platno, svilene robe in mnogo drugega manufakturnega blaga iz najboljših tovarn po čudovito znižanih cenah. — Priporoča tudi svojo veliko zalogu raznovrstnega špecerjskega blaga.

Izjava.

Podpisani Jožef Peršak iz Precetinec obžalujem, da sem g. Ignacija Moboriča, pos. na Podgradji, žalil z nepremišljenimi besedami in se mu zahvalim za naklonjeno mi odpuščenje.

Ljutomer, 11. avgusta 1910.

651

Jožef Peršak.

Vabilo

k

občnemu zboru

Posojilnice v Pišecah,

ki se vrši dne 28. avgusta 1910, ob 8. uri predpoldan v posojilniških prostorih.

VSPORED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Prečitanje in odobrenje zadnjega zapisnika.
3. Odobreje računa za leto 1909.
4. Volitev odbora in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Za slučaj, da ob 8. uri ne bi bilo zastopano zadostno število deležev, vrši se pol ure pozneje, t. j. 1½ 9. druge občni zbor z istim vsporedom, pri kojem pa zadostuje vsako število zadružnikov.

662

Načelstvo.

od motorja oddaje 100 kg. po 25 K.

Olje

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: na dne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti popularni varnosti po 4¾%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poročilo po 5½% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgoje pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrniti gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnika brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izvezemši praznike. — V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. popoldne.

6

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.